

XVI

Скопско

1. — Скопие. Книги на попъ Никола. Попъ Никола, съ мирско име Брата, билъ български книжовникъ отъ края на XIII и началото на XIV в. Отъ неговата ръжка сѫ известни три ръкописа: прочутиятъ въ науката Хлудовъ паремейникъ, едно евангелие и единъ апостолъ. Попъ Никола пише своитѣ книги за свои събрата — една за попъ Дѣдослава, друга за попъ Гърдо и пр. Езикътъ му се издава съ интересни белези, предтечи на новобългарски форми. Срв. за това у Б. Цоневъ, Врачанско евангелие, София 1914, стр. 221—232. Правописътъ му е срѣднобългарски. Попъ Никола съобщава, че едни отъ книгите му сѫ писани въ Скопие въ 1213 г., при кралуването на Милутина, а за паремейника казва, че билъ писанъ при царуването на Андроника Палеолога (1282—1328) и на неговия синъ съуправител Михаила (1295—1320). Вѣроятно, паремейникътъ ще да е билъ писанъ въ срѣдна Македония, подъ гръцка власть, а не въ Скопие, което въ началото на Милутиновото управление, 1282 г., попадна само за малко време подъ Византия.

Паремайникътъ е на пергаментъ. Той се пази въ старовѣрския Николски манастиръ до Москва, въ сбирката на Хлудова. На листъ 170^б—171 стои следната приписка на попъ Никола:

Слѣдъ съвръшителю гоу боу створъшомоу всѣ мѣдростниѧ скол исса и земя и морѣ и жже ѹ немъ. Изволненіемъ ѡца и сна и стаго дха написа са кїнгж сна ржкомъ многогрѣшиож и недонною парещи са рабъ бен Николь а зокомъ миръскы Брата. Въ днн благовѣннаго црѣ кирѣ Жидроника Палеолога и при сиѣ из кирѣ Михаилѣ црн написахъ братъ си по поу Дѣдославъ книги сна да ила ви са уѣны ѡци и пооке и днѧкони. и днѧци. вси пожиye въ єннгы сна исправѣющи поине а не кльните. уѣ медъ аще и на церовѣ¹⁾ корѣ е нѣ благъ є. тако и слова бжнѧ аще сѫ грѣха или несправена иж бнѣ²⁾ сѫ. и спасѣтса вси пожиye въ инхъ. понеже не пише дхъ сты

¹⁾ Или черовѣкъ.
²⁾ = божиѣ.